

scrisoare de început 01

Adevărata odihnă se naște
din odihnirea celuilalt

editorial 03

Pacea lui Dumnezeu și tulburarea lumii,
de Virgiliu Gheorghe Vlăescu

stareți ai zielor noastre 06

Duhovnicul Leontie din Schitul Lacu (†1876),
de Nectarie Munteanu

patericul temnițelor comuniste 10

Să nu ne răzbunați!

școala părinților 12

O lume vânzolită,
de Psiholog Dr.
Irina Petrea-Sullivan

18

Declinul atenției în era algoritmilor,
de Conf. univ. dr.
Andrei Drăgulescu

viața cetății 22

Transplanturile: un pas înainte
în știință sau un Kaiádas științific?

cauzele bolilor 26

SOS: De ce sunt atât de
multe femei epuizate?

știința de a iubi 30

Originarul în căsnicie

biblioteca noastră 32

Comentariu la Psalmii Utreniei
dinspre Sfântul Siluan Athonitul

cu noi este Dumnezeu 34

Dumnezeu știe exact cât poți să duci

38 poezie creștină

Despre luminarea dumnezeiască și
lumina Duhului Sfânt

40 cuvântul duhovnicului

Arhimandritul Ioan Harpa:
Despre pacea inimii

47 oglindiri ale Cuvântului

Veșnicia a murit și la sat,
de Ninel Ganea

49 convertiri

Ceva mă conducea deja,
încet și tainic, spre Ortodoxie

55 liturgica

„Pentru buna-întocmire a
văzduhului, îmbelșugarea
roadelor pământului și
vremuri pașnice”

58 școala astăzi

Ce înseamnă o viață bună?
Ce are cu adevărat valoare?
Ce înseamnă să fii om?

63 minuni

Sfântul Calinic al Edessei:
Cerul va grăi!

68 lecția de luciditate

De la familia ortodoxă... la familia digitală,
de Lavinia Bădeanu

75 cuvinte vii

Întristarea Sfântului
Constantin Brâncoveanu

76 al optulea veac

De ce Occidentul a început să
pună limite digitalizării

Pacea lui Dumnezeu și tulburarea lumii

Lumea și, odată cu ea, noi înșine ne scufundăm tot mai mult într-un fel de vis colectiv. Parcă nu mai știm nici cine suntem. Și spun asta gândindu-mă chiar și la cei care am mai prins și alte vremuri, când timpul era mult mai generos, lăsându-ne răgazul să ne tragem sufletul și să ne punem niște întrebări despre noi înșine. Acum însă, cu fiecare generație mai nouă, se petrece un fenomen ciudat de anihilare a conștiinței de sine. Oamenii aleargă frenetic să prindă o imagine sau o frântură de simțire a altora dintr-un *reel* pe *youtube* sau *Tiktok*. Iar în această alergare, ca la un concurs planetar, zgomotul și tulburarea devin starea de fapt a conștiinței tuturor.

Poate vi se va părea exagerat, dar stilul de viață al omului societății mediatice, al inteligenței ar-

tificiale, al dronelor și divertismentului conduce tot mai mult la o stare alterată de conștiință, foarte asemănătoare consumatorului de droguri. Da, drogul nostru este viteza, imaginea, zumzetul continuu dat de știri, de tot ceea ce ne captivează și hipnotizează atenția, absorbind-o în lumea virtuală. Visăm fără să visăm, totdeauna în proiectul unei dorințe satisfăcute parțial, dar care promite o împlinire desăvârșită asimptotic la un infinit niciodată atins, sfârșindu-se doar prin moartea care le oprește pe toate acolo unde sunt.

Și în toată această seducătoare nebunie, cu simțurile aprinse de dorințe și nevoi, neliniștea pune stăpânire pe sufletele noastre. Nu vorbesc despre alții, căci totdeauna ne gândim că numai altora li se poate întâmpla. Prizonieri mai

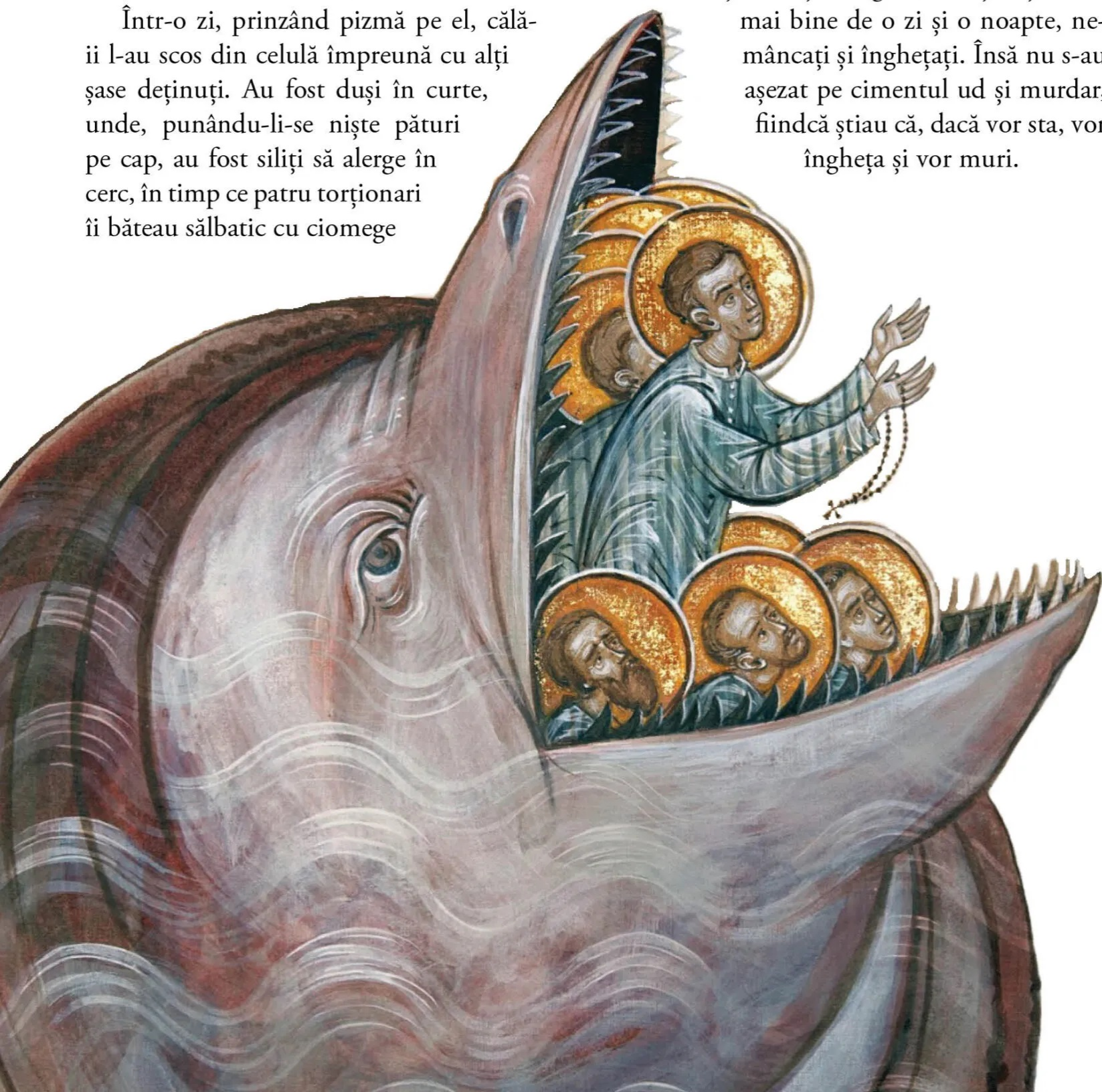
Să nu ne răzbunați!

Odată, pe când temnița li se făcea sfinților scară către cer, a ajuns la Jilava un bărbat înalt, frumos, plin de har și de Adevăr. În temniță vorbea, iar cuvântul lui era ascultat. Toți deținuții îl priveau ca pe un creștin din vremurile de demult, asemănându-l cu sfinții și cu marii filosofi. Că Dumnezeu îi dăduse o minte strălucitoare, iar Mircea îi slujea lui Dumnezeu în toată vremea.

Într-o zi, prinzând pizmă pe el, călăii l-au scos din celulă împreună cu alți șase deținuți. Au fost duși în curte, unde, punându-li-se niște pături pe cap, au fost siliți să alerge în cerc, în timp ce patru torționari îi băteau sălbatic cu ciomege

și bastoane de cauciuc. Sfântului i-au rupt o coastă, care i-a perforat pleura.

Și nu s-au mulțumit numai cu atât chinătorii, ci i-au dezbrăcat la piele și i-au aruncat de-a valma în celula nr. 6, zisă „Neagra”. „Neagra” era o încăpere din beci, cumplit de rece, un fel de celulă a morții, fiindcă puțini rezistau și mai ieșeau vii din ea. Sfântul și ceilalți colegi au fost ținuti acolo mai bine de o zi și o noapte, nemâncați și înghețați. Însă nu s-au așezat pe cimentul ud și murdar, fiindcă știau că, dacă vor sta, vor îngheța și vor muri.

ARHIMANDRITUL IOANNIS KOKÁKIS,
MEDIC ONCOLOG

Transplanturile: un pas înainte în știință sau un Kaiádas științific?

Transplantul de organe este considerat una dintre marile victorii ale medicinei moderne. Dar pe ce fundament științific și etic se sprijină această practică?

Pornind de la controversatul concept al „morții cerebrale”, arhimandritul Ioannis Kokákis, medic oncolog, propune o analiză critică a unuia dintre cele mai sensibile subiecte ale bioeticii contemporane, ridicând întrebări esențiale despre viață, moarte și limitele intervenției medicale. **(T.P.)**

Transplantul: o minune medicală a secolului al 20-lea, care a început odată cu transplantul de inimă realizat de doctorul în medicină Cristian Barnard și a dat speranță de viață multor bolnavi, iar de atunci încoace face parte din practica medicală internațională. O minune medicală cu o singură *bilă neagră*, anume fenomenul cunoscut sub numele de *moarte cerebrală*. Istoria începe în 1968 la Universitatea Harvard, când o echipă de medici, fără acordul restului comunității medicale, a legiferat în mod arbitrar termenul de „moarte

cerebrală”. Respectiva echipă publică pe 4 august 1968, în *Journal of the American medical Association*, un articol intitulat „A Definition of the Irreversible Coma”, în care citim că scopul nostru principal este să instituționalizăm coma ireversibilă ca nou criteriu în definirea morții.

Echipa aceasta, care făcea notă discordantă cu restul comunității medicale, a fost chemată să dea explicații în fața comisiei competente de control a subiectelor legate de sănătate. În textul pe care l-a depus ca justificare, printre alte diferite inexactități și gafe științifice, neliniștesc

DE VORBĂ CU VICTORIȚA CORUȚ,
SORA SFINTEI ELISABETA DE LA PASĂREA

Dumnezeu știe exact cât poți să duci

Continuăm dialogul cu Victorița Coruț, sora Sfintei Elisabeta de la Pasărea și mamă a șase copii. Aducându-ne în fața ochilor chipul plin de smerenie al mamei sale și împărtășindu-ne din povețele primite de la Sfânta Elisabeta, Victorița Coruț întărește, de fapt, niște adevăruri pe care le știm, și anume: pacea este mai mare decât dreptatea și temelia oricărei familii este dragostea dintre soți. **(R.T.)**

- Doamnă Victorița, care sunt cele mai importante lucruri pe care le-ați învățat de la părinții dumneavoastră despre creșterea copiilor?
- Pot spune că de la mama am învățat cel mai mult. Tata era tot timpul la muncă și nu a prea stat cu noi. Mama a fost o femeie simplă, muncitoare și plină de dragoste față de toți oamenii. Nu se certa cu nimeni, ci își pleca mereu capul.

Liniștea nu ți-o oferă o idee, o filosofie sau o doctrină lumească, ci Însuși Dumnezeu. Dacă nu avem o relație vie cu Dumnezeu, nu avem cum să o dobândim. Sunt oameni care nici măcar nu o doresc, nu o prețuiesc și nu o iubesc; le place gălăgia. De aceea, primul pas trebuie făcut înlăuntrul nostru: să coborâm mintea în inimă și, cu mintea unită cu inima, să-I cerem lui Dumnezeu pacea și liniștea, căci El este Izvorul păcii și al liniștii.

– Și cum coborâm mintea în inimă?

– În primul rând, printr-o rugăciune stăruitoare. O rugăciune consecventă, nu una făcută sporadic: ne rugăm o zi, apoi trei zile nu ne mai rugăm, sau ne rugăm doar în anumite perioade. Este nevoie să avem în fiecare zi un program de rugăciune și să stăruim în chemarea numelui Domnului. Astfel, mintea începe să coboare în inimă.

Apoi, mintea coboară în inimă și atunci când suntem mai săraci în griji lumești. Exis-

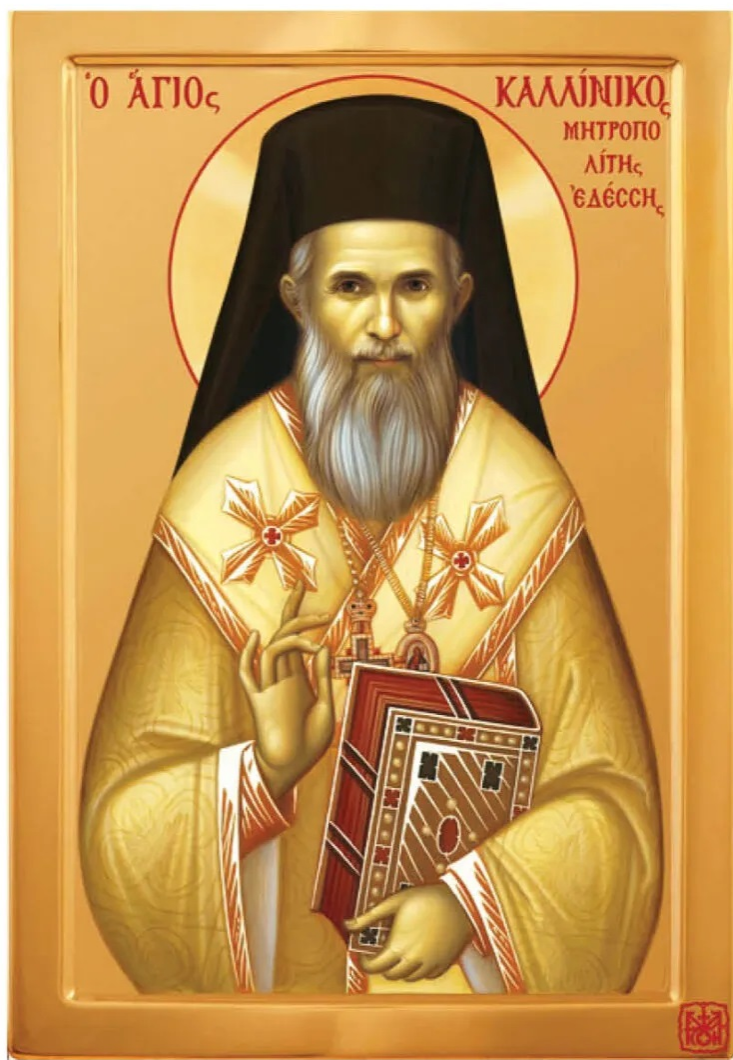
tă o fericire în Sfânta Scriptură: „Fericiți cei săraci cu duhul” ^{Matei 5:3}. Omul sărac cu duhul este omul sărac în griji lumești. Dacă ne risipim în multe griji și nu ducem o viață mai simplă, nu putem dobândi liniștea. Poți să cobori mintea în inimă, dar dacă inima este plină de griji și simți neconținut că ai nevoie de una și de alta, atunci liniștea nu mai are unde să încapă.

– Dar, cu atâția stimuli și cu atâta informație care ne bombardează zi de zi, mai putem trăi în liniște?

– Toate aceste informații nu sunt esențiale. Marea dramă a omului contemporan este că nu mai este orientat spre lucrurile esențiale, ci se risipește în lucruri secundare. Iar întreaga tehnologie de astăzi are, cred, în proporție de 90%, efectul de a ne capta atenția asupra celor neesențiale.

O zi poate trece foarte bine și fără să cunosc anumite știri. Le pot afla și pe alte căi, fără să

† 8 AUGUST
SFÂNTUL
CALINIC
AL EDESSEI

Cerul va grăi!

*„Moștenirea episcopului nu este tronul,
ci crucea” (Sfântul Calinic al Edessei)*

Viața Sfântul Calinic al Edessei ne pilduiește că sfințenia e cu putință și în zilele noastre, nu doar la monahi sau în Sfântul Munte, așa cum s-ar crede, ci și în linia de foc a Bisericii, la păstoriile ei. După spusele unui mare ucenic al său, Mitropolitul Ierótheos al Nafpáktosului, „a fost un episcop următor al Sfinților Apostoli nu doar în virtutea succesiunii apostolice, ci și a vieții apostolice”. Întărindu-ne în credință prin pilda vieții Sfântului Calinic al Edessei, să-i urmăm și noi îndemnul: „Dumnezeul Cel preaînalt S-a făcut om smerit, a venit ca să ne curățească, să ne înalțe, să ne sfințească, să ne îndumnezeiască. Să-l deschidem... Să-l deschidem inimile!” (S.T.)

Părintele Vlad Botez de la Biserica Sint-Niklaas, Belgia (singura biserică din Europa Occidentală care are hramul Sfântului Calinic) mărturisește cum a „intrat” Sfântul Calinic în viața sfinției sale, fără îndoială și prin rugăciunile Părintelui Mitropolit Ierótheos, de care părintele și

preoteasa au fost legați încă din ziua nunții lor, dintr-un aprilie plin de har, la Iași...

Am mers pentru prima dată la Edessa pe 7 și 8 august 2023 pentru că, după ce am citit în viața Sfântului Calinic al Edessei că atunci când era nedreptățit se lăsa mereu în pronia lui Dumne-